

forbedrede Bestemmelser angaae, som skulde være tilføiede Lovens angaaende Udøvelsen af Sneeefogder, seer jeg heller ikke, at de i Grunden have meget at bethyde. Jeg vil i det Mindste haabe, at man tager Spørgsmaalet om Sneefastning i det Hele under Overveielse i en ikke fjern Fremtid, og da vil den rette Tid være kommen til ogsaa at bestemme, hvorledes man vil indrette sig med Hensyn til Sneefogder, og til den Tid kan man ogsaa berolige sig med de nu bestaaende Bestemmelser. Da man forøvrigt kan antage, at der i en ikke fjern Fremtid maa foregaae en Omordning af vor hele Retspleie og i Forbindelse dermed ogsaa af Politiet, og da Sognefogedinstitutionen staaer i nær Forbindelse med Politiet, og man til den Tid sandsynligvis kommer til at stille Sognefogderne noget anderledes, end for Dieblisset er Tilfældet, forekommer det mig, at det er noget at foregribe den Omordning, som da maa finde Sted, nu at træffe Lovbestemmelser om Sognefogdernes Stilling. Jeg kan i det Hele ikke indsee, at den Sag er saa paatrængende, at det skulde være nødvendigt derfor at føre den videre. Jeg seer ikke, at der optaaes Andet derved, end at Sognefogdens Stilling maaffee bliver noget sikkrere; men da de Bestemmelser, man fornemmelig har sat Pris paa, og hvorfor jeg troede, at saavel det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) som ogsaa de øvrige Medlemmer, der have fremmet denne Sag, have sat saa stor Pris paa i Lovens og derfor lagt en saa prisværdig Sver for Dagen for at faae den frem, nemlig Bestemmelserne om Lønningen og Valgmaaden, nu ere svundne bort, forekommer det mig, at man ganske rolig kan lade denne Sag hvile, indtil der sandsynligvis inden saa Mars Forløb vil foregaae en almindelig Omordning i hele Politivæsenet og derved i Sognefogedinstitutionen. Det er saaledes min Mening, jeg kan ikke see nogen Nødvendighed for denne Sags videre Fremme for Dieblisset.

Berg: Den ærede sidste Taler har dog neppe Ret i at sige, at det oprindelige Lovforslag er svundet bort, thi der er kun stillet Forslag om, at et andet Forslag, skulde gaae

istedet. Ved altsaa at stemme imod det af Udvalget indbragte Forslag har man det gamle tilbage, og forsaavidt Bestemmelserne om Valgmaaden af Sognefogder og deres Lønningsmaade ere rigtige deri, saa kan man bygge paa det Grundlag videre ved senere Forhandlinger. Jeg er imidlertid i meget Væsentligt enig med den ærede sidste Taler, hvad Realiteten angaaer. Jeg var ikke nogen Ven af det oprindelig indbragte Forslag, og jeg kan ikke skjønne, at der vindes Noget ved at vedtage det, som Udvalget foreslaaer at sætte istedet. Det Gæste er § 8, som i mine Dine har nogen Betydning; men at vedtage en Lov, som bemyndiger Justitsministeren til at udsærdige en Instrux, naar han iforveien har en saadan Bemyndigelse, og han har erklæret sig villig dertil, kan jeg ikke see Nødvendigheden af, og derfor kan jeg ikke være med til at stemme for, at denne Sag overhovedet bringes videre. Jeg troer, at vi i en nær Fremtid ville komme til en Omordning af dette Forhold, og jeg troer, at der maa gaaes ganske anderledes radicaalt tilværks, end der omhandles i dette Forslag. Jeg troer, det er nødvendigt, at vi faae en Politiaffistance paa Landet. Jeg troer, det er nødvendigt at vi stille langt større og strengere Krav til Politimestrene omkring i Landet, end vi hidtil i de senere Aar have gjort; men idet vi maae gjøre dette, maae vi ogsaa imødefomme berettigede Fordringer fra Vedkommende om at modtage en anden Hjælp til at holde Politiorde i deres Jurisdictioner, end de hidtil have havt, da de saa godt som ingen have havt; men vi maae ikke antage, at vi nu, da Assistance bliver mere og mere nødvendig, jo mere Communicationsforholdene udvilde sig, saa at det bliver lettere for Bagabonder at streife omkring fra eet Sted til et andet, give denne Assistance ved at negte Udgifterne. Det vil blive nødvendigt, at vi i den Henseende lufte Pungen op, og flere Steder i Landet har man erkjendt dette, jeg skal saaledes hentyde til, at der er et Sted, hvor der er gjort Indstilling, jeg troer endog til Justitsministeren — dog jeg veed ikke, hvorvidt den er kommen til ham, men jeg veed, at den er kommen til Amtsraadet — om, at der skulde